

Erik Mortensen (S):

Jeg har aldrig været i tvivl om ministerens bedste hensigter, men det vil være yderst gavnligt at få et helt præcist svar på, hvad det lige nøjagtig er, der forhindrer det.

Kl. 13.55

Jeg har selv opremset en stribe støtteordninger, som EU selvfølgelig har godkendt, også inden for snævre erhvervsgrænser. Hvis jeg ikke får det direkte på papir, vil jeg derfor have svært ved at acceptere, at den mulighed er helt udelukket, og jeg synes heller ikke, ministeren gør sig særlig umage i sit skriftlige svar til Nordjyske Stiftstidende med at præcisere, at her er problemet. Man har som sagt kørt den ordning i flere omgange med landbruget, man har også gjort det med fiskeriet, og derfor er det rent umiddelbart svært at se, at nu kan man bare ikke gøre det.

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Grunden til, at man i Fiskeribanken har anvendt inkonvertible lån som grundlag for de muligheder, der er givet til fiskeriet – altså de lånemuligheder, fiskeriet har haft – er, at de inkonvertible lån som udgangspunkt har haft et lavere renteniveau end andre obligationslån. Det er det, der har været udgangspunktet, og det er det, der har været ønsket, så jeg håber da, fiskeriet kan se, at det i en periode har haft et renteniveau, der generelt har været lavere end andre steder.

Vi har 200 mio. kr. til rådighed til forskellige initiativer for fiskeriet i 2004. Dem vil jeg udmånte i samarbejde med Danmarks Fiskeriforening, og et af elementerne kan være anvendelse af en ophugningsordning for de typer fiskeri og de fiskere, som føler sig ekstremt trængt.

Jeg vil godt lige til sidst tilføje en bemærkning om Fiskeribanken. Jeg ved, at Fiskeribanken vil drøfte på sit møde, om der igen skal åbnes mulighed for at give lån med variabel rente i fremtiden, så man i realiteten kan komme ned på et niveau, der svarer til ca. 2,6 pct., altså et variabelt lån. Fiskeribanken vil dyrke den mulighed, og jeg vil så få lejlighed til at vende tilbage til Fødevareudvalget med yderligere kommentarer og opfølgning på sagen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 126: Forslag til lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove og af lov om planlægning samt ophævelse af ejerlejlighedsavancebeskatningsloven og frigørelsesafgiftsloven. (Forenklinger m.v.).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 14/1 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Freddy Dam (V):

Regeringen er fast besluttet på at sikre og udbygge et konkurrencedygtigt skattesystem, og i den forbindelse udfolder regeringen løbende væsentlige bestræbelser for at lette erhvervslivets administrative byrder og forenkle skatreglerne. L 126 er en del af dette projekt og indeholder forslag til en række forenklinger af skatte- og afgiftslovgivningen, hvoraf jeg kun skal nævne og kommentere nogle få.

For det første: Det foreslås at ophæve ejerlejlighedsavancebeskatningsloven, altså den særlige skat i forbindelse med førstegangssalg af ejerlejligheder, dels fordi loven kun anvendes meget sjældent, dels fordi der nu er indført en generel skattepligt for avance ved salg af ejerlejligheder efter ejendomsavancebeskatningsloven, hvis lejligheden ikke er beboet af ejeren.

Den lov, der nu ophæves, var begrundet i et ønske om at hindre spekulation i, at fortjeneste ved salg af fast ejendom, herunder salg af visse ejerlejligheder, var skattefri. Det er den ikke længere, og bl.a. derfor kan loven ophæves uden væsentlig skade.

For det andet: Det foreslås at afskaffe frigørelsesafgiftsloven, altså den lov, der medfører, at der skal betales en særlig skat af den værdistigning, der indtræder, når landzonejord overføres til byzone eller til sommerhusområde. Skatten forfalder allerede ved overførslen, uanset om jorden er solgt og pengene kommet i kassen, og det forekommer voldsomt, selv om der er mulighed for henstand, kommunal købspligt og andre lempelser.

Loven var velbegrundet, da den blev indført, men i dag er omfanget af overførsel af landarealer til byzone væsentlig lavere, idet kommunerne i langt højere grad gennemfører en planlægning, der indebærer, at der ikke inddrages mere

jord til byzone end nødvendigt. Derfor er der heller ikke længere behov for at opretholde en særlig skattemæssig behandling af den værdistigning, der opstår ved arealoverførslen.

Efter ophævelsen af loven vil beskatning finde sted i medfør af ejendomsavancebeskatningsloven, men først når salg har fundet sted. Det forekommer os i Venstre at være langt mere rimeligt og forståeligt for borgerne.

Kl. 14.00

Venstre anerkender i høj grad, at regeringen tager de nødvendige retssikkerhedsmæssige hensyn til borgerne i forbindelse med ophævelsen af frigørelsesafgiftsloven, således at man i anden lovgivning bevarer den kommunale købspligt, bevarer muligheden for tilbagebetaling af frigørelsesafgift og bevarer den eksisterende henstandsordning. Endelig indføres der frit valg, så de berørte i stedet for kan kræve sig beskattet efter ejendomsavancebeskatningsloven, hvis de ønsker det.

For det tredje: Lovforslaget åbner endvidere mulighed for, at en ægtefælle kan succedere i den anden ægtefælles virksomhedsordning; eller med andre ord fuldt ud overtage ægtefælens virksomhed med aktiver og drift, uden at ægtefælens virksomhedsordning ophører med personbeskatning til følge. Den overtagende ægtefælle indtræder således fuldt og helt i overdragerens skattemæssige stilling, hvad der samlet set er en forbedring for ægtefællerne.

Ud over de her nævnte ændringer indeholder lovforslaget en række yderligere justeringer, der viser, at regeringen tager en stor del af de forslag, som borgerne har sendt til Skatteministeriet i forbindelse med kampagnen »Skattejagt på regelbøvlet«, alvorligt, og det er vi selvfølgelig tilfredse med.

Venstre støtter forslaget, og jeg ser frem til en positiv behandling af forslagets mange tekniske detaljer i den kommende udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt spørge hr. Freddy Dam om noget, som jeg ikke hørte at hr. Freddy Dam kom ind på, nemlig en lovfæstelse af en ulovhjemlet praksis i forhold til indeksering, hvis det er sådan, at man har egen ejendom, som er inde under beskatning fra før 1993, som betyder, at man i en række situationer vil kunne få et fradrag for omkostninger, man ikke har haft.

Jeg vil godt spørge hr. Freddy Dam: Hvad er begrundelsen for, at Venstre medtager sådan et

forslag? Det har aldrig været tilsigtet. Der skete en fejl i Skatteministeriet, som man kan undre sig over. Hvorfor ændrer man loven, så man giver fradrag for omkostninger, der ikke er afholdt? Er det bevidst? Er det tilsigtet? Er der nogen begrundelse?

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Nu går jeg ud fra, at spørgsmålet drejer sig om den pristalsregulering af anskaffelsessummerne, som der har etableret sig en ulovhjemlet praksis for i løbet en halv snes år. Hvis jeg har ret i den antagelse, så har vi i Venstre i den forbindelse den opfattelse, at når det nu er således, at der faktisk med rette eller urette blev etableret en ulovhjemlet praksis – der vel har været gældende i omkring en halv snes år – er der en række borgere, der har indrettet sig på, at verden ser sådan ud. Derfor har vi fundet det rimeligt at støtte indførelsen af denne lovændring.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

For det første har hr. Freddy Dam ikke ret i, at der har udviklet sig en praksis gennem en halv snes år. Loven blev rigtigt og lovligt administreret frem til 1999, hvor der af meget mærkelige grunde kom en parentes ind i en ligningsvejledning, som efterhånden udviklede sig. Efter at jeg tog fat i skatteministeren, udsendte han faktisk et cirkulære, hvor han i cirkulærereform indførte den praksis, som ikke har nogen hjemmel. Tværtimod står det direkte i loven, at det ikke kan lade sig gøre.

Det centrale spørgsmål er praksis eller ikke-praksis, lovhjemlet eller ikkelovhjemlet, hvad er Venstres begrundelse for at indrømme et fradrag, som gør, at man slipper for at betale skat, selv om der ikke er omkostninger forbundet med fradraget? Hvorfor får man en skatterabat, uden at der er nogen begrundelse for den?

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Jeg tror ikke, at jeg på stående fod kan komme det nærmere, end at vi i Venstre har den opfattelse, at hvis borgerne med rette eller urette har haft anledning til at gå ud fra, at de havde ret til et fradrag og har anskaffet ejendom på den baggrund, så finder vi ikke umiddelbart, at det er rimeligt, at vi præciserer lovgivningen med den virkning, at folk faktisk ikke får den ret, som de har forestillet sig.

Men jeg synes naturligtvis, at det er et interessant spørgsmål, og jeg foreslår, at det er noget, som vi drøfter nærmere i udvalget.

Kl. 14.05

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg tror, at hvis man tæller op, er der i det her lovforslag seks ændringer alene til aktieavancebeskatningen. Nogle gør det givetvis mere enkelt, andre gør det mere kompliceret, men hvis man sammenholder det med de utallige ændringer – jeg tror, at der alene i aktieavancebeskatningen har været 50 ændringer eller noget i den stil i den her regerings levetid – vil hr. Freddy Dam så ikke give mig ret i, at det ikke bliver nemmere at overskue, hvordan man skal beskattes af afkastet af sine aktier? Det vil jeg godt have hr. Freddy Dam til at svare på.

For det andet vil jeg spørge, om det ikke er ved at være på tide at få lavet en forenkling af aktieavancebeskatningsloven, som ikke bare er yderligere småtilretninger, som det her er udtryk for, men er en gennemgribende reform af aktieavancebeskatningerne.

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Jeg ville være en skælm, hvis jeg herfra ville påstå, at det under alle omstændigheder er nemt at overskue en lov som aktieavancebeskatningsloven. Det tror jeg også at hr. Morten Homann vil give mig ret i.

Det, jeg kan sige, er, at det efter Venstres opfattelse er fornuftigt nok at justere de gældende regler i det omfang, de eksempelvis indebærer, at man uafsladelig giver dispensationer. Hvis reglen på et bestemt område er, at man får en dispensation, bare man ulejlig sig med at ansøge, kan vi i og for sig lige så godt lave reglen om, så vi sparer befolkningen og i øvrigt administrationen for at skulle tage stilling til ansøgninger om dispensationer, der under alle omstændigheder bliver givet.

Der er i det hele taget tale om at optimere den bestående lovgivning, så den alt andet lige skulle blive nemmere at administrere og også nemmere for befolkningen at forstå. Jeg tror så ikke umiddelbart, for at svare på det sidste, at det er muligt at lave en sådan indgribende revision af aktieavancebeskatningsloven. Det er i hvert fald ikke noget, som jeg forstår umiddelbart er på tapetet.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg ved ikke, om hr. Freddy Dam mener, at det bliver nemmere at overskue lovgivningen for borgerne, hvis man ændrer den 50 gange på 2 år. Jeg tror i hvert fald, at hr. Freddy Dam vil stå relativt alene med det synspunkt.

Så vil jeg spørge, nu vi snakker om aktieavancebeskatningsloven, om det ikke er rigtigt, at der faktisk ligger et grundigt forarbejde og sådan set et relativt færdigt forslag til en reform af aktieavancebeskatningen. Er det ikke rigtigt, at en reform af aktieavancebeskatningen konstant har stået i regeringens lovprogram siden regeringens tiltræden frem til denne folketingssamling, hvor det lige pludselig er blevet taget af tapetet? Så en gennemgribende reform af aktieavancebeskatningen har været regeringens og Venstres politik.

Det er derfor, at jeg – jeg tror også ganske mange andre i det her land – står lidt måbende tilbage og spørger: Hvor i alverden er den reform af en lov, som alle kan se er fuldstændig uholdbar og fuldstændig uigennemskuelig, og som nu i yderligere seks tilfælde bliver rettet yderligere til, blevet af, en reform, som ligger forberedt?

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Jeg er ikke bekendt med, at der ligger en fiks og færdig plan for gennemførelse af en ny aktieavancebeskatningslov. Det vil jeg overlade hr. Morten Homann at spørge eksempelvis skatteministeren om.

Jeg synes for så vidt, at det er tilfredsstillende, at der uafsladelig udfoldes bestræbelser på at gennemgå lovgivningen for at finde steder, hvor man kan forenkle tingene og gøre det nemmere for borgerne. Jeg tænker f.eks. på, at det nu ikke længere er umuligt at foretage en spaltning; det er ikke en forudsætning for en aktieombytning, at der ikke efterfølgende foretages en spaltning.

Men jeg er sikker på, at der – i hvert fald set med mine briller – er alt for meget teknik i disse enkle spørgsmål til, at det er nyttigt at diskutere dem her fra Folketingets talerstol. Jeg vil derfor foreslå, at vi tager også den debat i udvalget. Lovforslaget er jo omfattende, der er forenklinger på ti forskellige punkter, og der er såmænd nok at tale om.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil meget gerne i forlængelse af det spørgsmål, hr. Ole Stavad stillede, høre Venstres ordfører, hvad Venstres sådan mere principielle holdning er til spørgsmålet om det rimelige i, at man kan opnå fradrag på udgifter, man aldrig har haft.

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Jamen det ved jeg ikke. Jeg har godt lagt mærke til, at der sådan kolporteres en lidt populær udlægning af tingene. Jeg kunne jo henvise hr. Jacob Buksti til andre fradrag/afskrivninger, som man jo har, og som formodentlig også hr. Buksti vil synes man har med fuld ret, uanset at man dybest set ikke har nogen omkostninger. Jeg kunne i den forbindelse henvise eksempelvis til afskrivninger på erhvervsejendomme. De indebærer jo heller ikke umiddelbart nogen udgift; men sådan er der jo så meget.

KL 14.10

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det synes jeg var et overordentlig interessant svar, som jeg da vil sørge for at få skrevet ud og opbevare på mit natbord, så jeg aldrig skal glemme det.

Tænke sig engang, vi har en ordfører fra et regeringsparti, der står her og siger, at der ikke sådan generelt set er noget principielt forkert i, at man opnår fradrag for udgifter, man aldrig har haft. Jeg har altid forstået det sådan, at fradrag i forhold til skattelovgivning var fradrag, man havde for udgifter, som man havde i forbindelse med at erhverve sin indkomst. Det er det ene.

Det andet er: Hvorfor tror Venstres ordfører, at skatteministeren fandt foranledning til at bremse den ulovlige praksis med et cirkulære, hvorefter han nu vil genindføre den med en lov? Hvad er årsagen til, at skatteministeren bremsede det, når han nu alligevel vil gøre det lovligt? Man kan altså bare betragte skattesystemet som et tagselvord, hvor man kan få fradrag for udgifter, man aldrig har haft.

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Jeg vil gerne slå fast med syvtommersøm, at jeg ikke kan skydes i skoene at have sagt, at Venstre til enhver tid principielt og generelt går ind for,

at man skal have fradrag, hvor man ikke har haft nogen udgifter.

Men også hr. Jacob Buksti ved jo, at det her i virkeligheden er en lang mere kompliceret og nuanceret debat end den, der lægges op til her. Jeg ved, at hr. Jacob Buksti også er bekendt med, at man i vidt omfang i erhvervslivet faktisk har afskrivninger og faktisk har fradrag for udgifter, som man ikke umiddelbart konkret har afholdt. Det er der nogle tilfælde af.

Det er klart, at det accepterer man, og det skal man, men jeg skal ikke afvise, at man selvfølgelig kan forestille sig tilfælde, hvor det forekommer uberettiget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så siger vi tak til ordføreren og beder hr. Ole Stavad om at indtage talerstolen som ordfører.

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt starte med at sige, at jeg ikke vil klandre hr. Freddy Dam, den foregående ordfører, for ikke at kunne svare på alle detaljer i det her meget omfattende lovforslag, og jeg vil også sige, at det er en umulighed at give nogen som helst form for dækkende beskrivelse af lovforslaget på de 5 minutter, vi har til rådighed til vores ordførertale.

Det her skulle egentlig være seks-syv lovforslag. Det er helt forskellige love, det er helt forskellige problemstillinger, og derfor bliver det også nogle overordnede bemærkninger, jeg bliver nødt til at holde mig til.

Lovforslaget bærer overskriften forenkling. Jeg må sige, at det er meget indviklet at forenkle. Jeg vil turde påstå, at der nok ikke er så mange her i salen – måske lige bortset fra nogle nede i hjørnet – som ville bryde sig om at blive hørt i det og i konsekvenserne af det. Det er også en del af problemstillingen. Selv vi, der har arbejdet politisk med skat i mange år, har meget svært ved at gennemskue, hvad det så er, de regler, man indfører her, kan bruges til.

Jeg synes ikke, når jeg har læst bemærkningerne grundigt igennem, at jeg får særlig meget hjælp. Der er en lang række områder, hvor jeg sidder tilbage med en oplevelse af ikke at have nogen sikkerhed for, hvad en ændret adfærd kan medføre. Hvad betyder f.eks. den ændrede regel om en dispensation, hvor man siger, at de fleste, der søger, får den, og derfor ændrer man det, for der er jo også dem, der nu ved, at de ikke vil få den, og de vil jo typisk lade være med at søge? Hvad kan man bruge det til?

Det andet er, at man nu giver mulighed for at give succession i opsparingsordningen inden for virksomhedsskatteordningen til en ægtefælle, men hvordan er mulighederne for at flytte den opsparing, der er foretaget af den ene ægtefælle over til den anden ægtefælle, hvis det er sådan, at den anden ægtefælle har en lavere indkomst, hvor det så betyder en lavere beskatning? Vil det også kunne lade sig gøre der, hvor der fortrinsvis er tale om passive investeringer som i ejendomme til udlejning?

Derfor mener jeg, at der er vældig mange spørgsmål, som vi må stille, og som vi håber at få kloge svar på, som kan retlede os og vejlede os.

Så mener jeg i forhold til det spørgsmål, som både hr. Jacob Buksti og jeg stillede til Venstres ordfører om indeksering, som har sin egen meget mærkelige forhistorie, at vi er inde i nogle bemærkninger, som grænser til en vildledning af Folketinget. Man skal faktisk over i kommentarerne til de indkomne hørings svar, før vi får den ærlige udlægning af, hvad virkeligheden er.

Kl. 14.15

Det er ikke fair og rimeligt, for ikke at sige det stærkere: Det er uacceptabelt – det er uacceptabelt. Det er så langt væk fra lovkvalitet, at man simpelt hen ikke bør acceptere det. Det går jeg ud fra vi også bliver nødt til at vende tilbage til.

Og så er der problemet med, at man, efter at vi havde måttet bruge meget tid på skatteministeren og hans system for at få ham til at erkende, at man fuldstændig mærkeligt tilfældigt – ingen kan give en forklaring på hvorfor og hvordan – havde indført en hjemmel om, at man kunne indekser på gamle ejendomme frem til 1993, selv om der direkte findes lovtekst, der siger, at det kan man ikke.

Dengang, vi tog fat på den første omgang, udsendte man fra Skatteministeriet cirkulærer, der udbredte det til alle og sagde: Det skal I bare gøre. Første gang, vi så begynder at gå virkelig hårdt til den, beder vi om at få Justitsministeriet ind, som siger, at de ikke vil blande sig i det. Det mener jeg i øvrigt er et problem, for det kan gøre, at vi er nødt til at opbygge en juridisk enhed i Folketinget, og det er jeg ikke særlig glad for, for jeg tror ikke, det giver bedre lovgivning, at vi sætter to juridiske systemer til at slås med hinanden.

Men glædeligvis bad skatteministeren så kammeradvokaten om at komme med et notat, det vil jeg godt takke for. Og kammeradvokaten når frem til den klokkeklare konklusion, at det

her var direkte ulovhjemlet. Han når så frem til, at han ikke vil kalde det for en ulovlig forvaltning. Det undrer jeg mig egentlig over.

Kammeradvokaten siger også i sit notat, at det på den måde, lovgivningen er gennemført, er sikret, at alle kan få et fradrag, der svarer til værdien i 1993. Men nu kommer skatteministeren med et lovforslag, hvor han indfører det, som aldrig har været meningen, aldrig har været lovhjemlet, som har været en forvaltning, der er i direkte strid med lovgivningen. Det eneste svar, jeg kan finde, er, at han tidligere har sagt, at hvis man ikke gjorde det, så kunne det være i strid med skattestoppet.

Derfor får vi mulighed for og har behov for at diskutere det her meget grundigt i udvalget. Jeg vil godt slutte med at takke hr. Freddy Dam for, at han signalerede åbenhed i forbindelse med det spørgsmål, for det tolker jeg sådan, at der i hvert fald fra Venstres ordførers side er en parathed til, at vi ser grundigt på det her i fællesskab under udvalgsbehandlingen. Det bliver der brug for.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så bliver det hr. Mikkel Dencker som ordfører.

Mikkel Dencker (DF):

Som hr. Freddy Dam allerede var inde på lige før, er det foreliggende lovforslag endnu et i rækken af skatteministerens forsøg på at forenkle den danske skattelovgivning.

Dette er et initiativ, som er et langt og sejt træk, og det er et initiativ, som Dansk Folkeparti bakker op om.

Med dette forslag lægges der op til, at der bliver ryddet op i antallet af ejendomsbeskatningslove. Det foreslås, at både ejerlejlighedsbeskatningsloven og frigørelsesafgiftsloven afskaffes, og at beskatningen efter dem overflyttes til andre love. De to love, som jeg netop nævnte, har overlevet sig selv, og Dansk Folkeparti er helt enig med ministeren i, at der ikke er nogen grund til at opretholde dem længere.

Lovforslaget lægger derudover op til en længere række af forenklinger af vidt forskellig karakter, heriblandt berøres virksomhedsovertagelse mellem ægtefæller, ligesom der foreslås forenklinger af tinglysningsafgiften og afgiften på børsnoterede aktier ved tilbagesalg til den udstedende virksomhed og en lang række andre forbedringer.

Alt i alt er der tale om et lovforslag, som indeholder en række både fornuftige og rationelle

ændringer, men som man også med andre ord kan kalde for en gang blandede bolsjer. Som hr. Stavad også var inde på, er der tale om et ganske kompliceret lovforslag, og vi ser derfor frem til at få en ganske grundig og måske også langstrakt udvalgsbehandling.

Men som udgangspunkt vil jeg sige, at Dansk Folkeparti bakker op om lovforslaget, og at vi derfor støtter det.

Kl. 14.20

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg hørte indledningen i hr. Mikkel Denckers ordførertale sådan, at Dansk Folkeparti støttede forslaget og var glad for forslaget. Senere i ordførertalen kom det så til udtryk, at Dansk Folkeparti er enige med os andre i, at det her er meget stort, det er meget svært at forstå. Det er meget kompliceret. Det er ikke til at gennemskue, uden at vi skal have en meget grundig udvalgsbehandling.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Mikkel Dencker, om han vil tage det samme forbehold, som jeg synes, alle kloge folk bør tage, at man ikke uden videre kan støtte det her lovforslag, før vi ved, hvad konsekvensen er, og om hr. Mikkel Dencker er på forhånd vil give et tilsagn om, at såfremt der kan dokumenteres fradrag for omkostninger, man ikke har afholdt, så vil Dansk Folkeparti være med til at stemme forslaget ned?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Nu er det jo sådan, at man aldrig skal stemme for noget, som man ikke kender konsekvenserne af, det er jeg helt enig med hr. Stavad i. Derfor skal konsekvenserne af det her lovforslag selvfølgelig belyses grundigt, før alle tager endelig stilling.

Grunden til, at jeg var så positiv over for lovforslaget i min indledning, er jo netop, at det er en del af skatteministerens forsøg på at forenkle lovgivningen. Det er intentioner, som jeg da ikke regner med, der er nogen, der har noget imod, og som vi i hvert fald i Dansk Folkeparti er ganske begejstrede for.

Men jeg vil give hr. Stavad ret i, at det er et kompliceret lovforslag, og jeg tror også, det vil tage nogen tid at komme igennem udvalgsbehandlingen. Alting skal jo naturligvis vendes. Der er vel ingen herinde, der stemmer for noget i blinde.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg kan næsten ikke lade være med at følge op på rosen for forenkling; hvem vil ikke gerne forenkling? Det tror jeg alle gerne vil, hvis ikke det har nogen uheldige konsekvenser.

Men hvis man ser på den kyndige vurdering, så ser man jo, at det er ganske, ganske små virkninger, det har. Har hr. Mikkel Dencker ikke opfattet, at der også er en række forslag indeholdt i det samme lovforslag her, som betyder kompleksitet, som betyder ansøgningsprocedure, men det er som om, at hvis man får lidt penge ud af det, så er det ligegyldigt, hvor komplekst det er. Så om summen af det her lovforslag er en forenkling eller det modsatte tror jeg det er alt for tidligt at tage stilling til.

Vil hr. Mikkel Dencker love, at han vil være lige så optaget af at få afdækket konsekvenserne, også muligheden for unddragelser og undvigelser af en normal beskatning, som vi andre er, og at han vil være med til at værne imod, at folk, der bare er rige nok, ikke behøver at betale skat på lige fod med andre?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Det sidste kan jeg jo svare bekræftende på, og det kan gøres ganske kort og klart: Ja, der skal ikke skabes nogen muligheder for noget, som ikke er tilsigtet. Jeg kan også godt sige, at når jeg sagde, at jeg var så begejstret for, at det var forenklinger, vi taler om her, så er det netop, fordi jeg går ud fra og har en forventning om, at det her lovforslag indeholder flere forenklinger, end det indeholder yderligere kompliceringer af skattesystemet.

Det er min opfattelse, at det indeholder flere forenklinger end det modsatte. Derfor går vi meget positivt ind i udvalgsbehandlingen og har en meget positiv indstilling til lovforslaget som udgangspunkt.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg skal bare være sikker på, jeg forstod hr. Mikkel Dencker rigtigt, når hr. Mikkel Dencker siger, at Dansk Folkeparti selvfølgelig er modstander af, at man får nogle muligheder her, som ikke er tilsigtede. Sådan forstod jeg det.

Men det er jo tilsigtet her, at man får fradrag for udgifter, man aldrig har haft. Det er tilsigtet. Derfor vil jeg gerne spørge hr. Mikkel Dencker, om Dansk Folkeparti principielt mener, det er ri-

meligt, at man opnår fradrag i skatten for udgifter, man aldrig har haft?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Principielt er det jo sådan, at man skal have fradrag for en udgift, man har afholdt. Det er derfor, man har opfundet begrebet fradrag. Det er i hvert fald den opfattelse, jeg har af begrebet.

Nu kan jeg forstå, at der er forskellige opfattelser af, hvad det her lovforslag betyder på netop lige det her område omkring denne her ulovfæstede praksis, der har eksisteret, og det skal da selvfølgelig undersøges grundigere, for der skal ikke gives fradrag for noget, som man ikke har haft udgifter til.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jacob Buksti for sit sidste spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det synes jeg er meget interessant. Så vil jeg gerne spørge hr. Mikkel Dencker om, hvilken konsekvens Dansk Folkeparti i givet fald så vil tage af det, når det bliver blotlagt, at det er konsekvensen, for det er konsekvensen. Det er derfor, at man indfører en lov, som sikrer, at den ulovhjemlede praksis gennemføres, nemlig at der kan opnås fradrag for udgifter, man aldrig har haft. Når det er dokumenteret, vil Dansk Folkeparti så sørge for, at det ikke gennemføres?

Kl. 14.25

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg tror naturligvis ikke, at hr. Buksti eller hr. Stavad siger noget, der er forkert, men jeg vil godt have det dokumenteret først, før jeg tager stilling til konsekvenserne deraf.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Da den konservative ordfører, fru Charlotte Dyremose, er i Amerika og derfor ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne holde ordførertalen.

Jeg må indrømme, at jeg efter her at have hørt de første 20 minutter så glæder mig til det, for jeg kan jo se, at det er to meget kompetente socialdemokrater, hr. Buksti og hr. Stavad, der virkelig ved noget om emnet, og det er så min de-

but som skatteordfører efter 20 år, 1 måned og 13 dages medlemskab af Folketinget, så nu håber jeg ikke, der bliver for mange udviklede spørgsmål at besvare.

Fru Charlotte Dyremose ville have sagt følgende, hvis hun havde været til stede:

L 126 har til formål at forenkle en række skatte- og afgiftslove, så det tror jeg på. Vi Konservative mener, at der på en lang række områder er behov for en grundig regelsanering, således at befolkningen ikke udsættes for unødigt, besværlig eller kompliceret lovgivning i mødet med de offentlige systemer.

Denne forenklingsproces kræver nogle lange og seje træk, men vi er så glade for i den konservative folketingsgruppe, at regeringen i løbet af den første 2-års-periode har fået taget fat på en lang række områder, og dette lovforslag er en god og en naturlig videreførelse af dette arbejde.

Nu kommer der et meget langt ord, 36 bogstaver: ejerlejlighedsavancebeskatningsloven ophæves. Det står der. Det oprindelige formål med denne lov var en sikring mod spekulation i udstykning af udlejningsejendomme i ejerlejligheder, men siden er reglerne i ejendomsavancebeskatningsloven ændret, så man ikke længere kan få den skattefrihed, som denne lov sikrer imod.

Desuden skal det nævnes, at de få lejligheder, der i dag stadig væk er underlagt ejerlejlighedsavancebeskatningsloven, i fremtiden vil blive beskattet efter ejendomsavancebeskatningsloven.

Man bliver mere og mere glad for, at man sidder i Retsudvalget og i Forsvarsudvalget og ikke i Skatteudvalget.

Som tidligere ordførere har været inde på, har også frigørelsesafgiftsloven udspillet sin rolle, og ligeledes vil også ejendomme, der overgår fra land- til byzone, i fremtiden blive beskattet efter ejendomsavancebeskatningsloven. Det virker derfor umiddelbart logisk at ophæve disse love for at sikre en lettere gennemskuelighed i ejendomsbeskatningen.

Ligeledes støtter vi Konservative udvidelsen af ægtefællers mulighed for at succedere i virksomhedsordninger fuldstændig på samme fod som f.eks. børn og visse betroede ansatte. Forenklingerne på aktieavanceområdet betyder for det første, at retsstillingen fremover bliver klare, ligesom der spares en del offentlig administration i forbindelse med dispensationsansøgninger.

Desuden imødekommes et ønske fra Investeringsforeningsrådet, der gør det muligt for investeringsforeninger at afvikle aktiebeholdningen over en længere periode. Også her bakker vi Konservative op, da vi ønsker de bedst tænkelige rammer for en sund og velfungerende aktiekultur i Danmark.

Så summa summarum støtter vi lovforslaget. Vi finder, at tilpasningerne er fornuftige og mener, at de giver større klarhed omkring lovgivningen. Men vi er selvfølgelig klar til under udvalgsbehandlingen, som tegner rimelig lang og omhyggelig, at se på de spørgsmål, der måtte blive bragt op både fra den ene og den anden side af salen.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg tror, vi er mange i dette Ting, som altid har sat stor pris på hr. Helge Adam Møllers store alvidenhed og brede interesse for politiske spørgsmål. Derfor tror jeg også, vi er mange, der nu er meget glade for, at hr. Helge Adam Møller efter godt og vel 20 år er avanceret til at kunne udtale sig om skat – også endda med meget lange ord.

Derfor vil jeg bare spørge hr. Helge Adam Møller, om han vil være helt tryk ved, at vi borer nærmere i de Konservatives synspunkter under udvalgsbehandlingen?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det vil jeg være helt tryk ved, ja, fordi det bliver fru Charlotte Dyremose, der deltager i udvalgsbehandlingen, og hendes viden er noget større end min på det her område.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Morten Homann som ordfører.

Kl. 14.30

Morten Homann (SF):

Jeg vil godt starte med at lykønske skatteministeren med, at det nu efter 2 år og mange proklamationer om det samme omsider lykkes at frembringe et lovforslag, som indeholder reelle forenklinger. Det vil jeg godt tage hatten af for, at der blandt mange andre ting i det her forslag også er forenklinger. Det vil vi selvfølgelig gerne bakke op om.

Til gengæld er der også tale om, at det, for guderne må vide hvilken gang, er et lovforslag, hvor der er bunket mange forskelligartede forslag sammen, som trækker i hver sin retning.

Derfor er der også nogle elementer, vi skal have kigget nærmere på under udvalgsarbejdet, før vi vil kunne støtte forslaget.

Princippet med at ophæve ejerlejlighedsavancebeskatningsloven er ganske udmærket. Derimod er det lidt uforståeligt, at man vælger at bruge ejendomsavancebeskatningslovens regler på opgørelse af skattemæssig anskaffelsessum. Vi ville foretrække, at man i stedet for brugte den allerede opgjorte anskaffelsessum som udgangspunkt; det ville både være enklere, og det ville forhindre, at man vil kunne få en stor skattelettelse.

Samtidig vil vi også godt sætte spørgsmålstegn ved det rimelige i, at man indfører den her pristalsregulering, som angiveligt skulle have været en administrativ praksis. Vi vil godt sætte spørgsmålstegn ved det, al den stund i hvert fald Ligningsrådet har stillet sig kritisk og har underkendt denne her praksis. Som også tidligere ordførere har peget på, er der altså mulighed for, at man via lovebæfestning af denne her ikke helt entydige praksis vil kunne give dobbelt fradrag for skatteydere, og det er i hvert fald ikke en ting, som vi ønsker at bidrage til i SF.

Som jeg også har været inde på i den tidligere korte bemærkning, er der igen, igen en lang række ændringer af aktieavancebeskatningsloven. Som sagt er vi oppe på over 50 ændringer i den nuværende skatteministers tid på posten. Det understreger selvfølgelig, at vi har en aktieavancebeskatningslov, der er fuldstændig ude af trit med virkeligheden, og som trænger til at blive lavet om. Men det er selvfølgelig sørgeligt, at vi har en regering og en skatteminister, der fuldstændig har opgivet ambitionen om at lave en reel forenkling på det her område og lave en aktieavancebeskatningslov, som borgerne kan finde ud af og lave en aktieavancebeskatningslov, som har en reel retfærdig beskatning.

Så man kan konstatere, at man fortsætter med at lave lappeløsninger på det her område, og det kan ikke udelukkes, at man også vil få mulighed for at lave spekulation med de regler, der bliver indført. Det er noget af det, vi skal have set nærmere på under udvalgsbehandlingen.

Men jeg vil godt slutte af med at sige, at det her virkelig understreger behovet for, at skatteministeren lever op til, hvad han har sagt adskillige gange, nemlig at der kommer en gennemgribende reform af aktieavancebeskatningsloven, følge op på det grundige udvalgsarbejde, der er blevet lavet, følge op på de løfter, der er blevet givet i gentagne lovprogrammer fra rege-

ringen og faktisk fremsætte et forslag til reform af aktieavancebeskatningen, så vi kan få løst det her problem.

Så det håber jeg meget at jeg kan få skatteministerens tilsagn om. Så vil jeg godt give tilsagn om, at vi vil få løst alle de ubesvarede spørgsmål under udvalgsarbejdet og gøre vores endelige stilling op inden tredjebehandlingen.

Anders Samuelson (RV):

Jeg kan se heroppefra, at skatteministeren har rejst sig op i begejstring over, at der er et medlem, der har udtalt sig forholdsvis positivt om dele af lovforslaget.

Jeg vil godt sige, at for det første er jeg enig med hr. Helge Adam Møller i, at det er voldsomt lange ord, der er i det her lovforslag. Jeg kom til at tænke på, at hvis man havde mulighed for at sætte endelsen »en« på ejerlejlighedsbeskatningslov i sådan en kriblekryds, og det sidste n så oven i købet landede på den røde nede i hjørnet med tredobling af pointene, så var ens lykke jo gjort ud over alle grænser.

Jeg ved ikke, om lykken er gjort med det her lovforslag, det er jeg faktisk stærkt i tvivl om den er. F.eks. er jeg noget i tvivl om, hvorvidt man faktisk åbner flere huller her end godt er; et hul mere end vi i forvejen har i vores skattelove, er et hul for meget, og jeg synes, det er meget, meget vanskeligt at gennemskue på nuværende tidspunkt.

Jeg er også lidt bekymret over, eller man kan sige, at jeg ikke er helt tryk ved, at Dansk Folkeparti går op og siger, at de er helt med på det her, de synes, det er en rigtig, rigtig fin idé, og så alligevel lige tager et lille forbehold i den sidste ende. Vi har jo tidligere oplevet, at Dansk Folkeparti gladelig er hoppet ud i at støtte lovforslag fra regeringen, som alligevel viste sig at være et kæmpemæssigt hul. For at nævne en enkelt sag, så må man med TDC-loven nok sige, at det viste sig, at den tryghed, man eventuelt skulle have fundet i Dansk Folkepartis ordførertale, ikke holdt hele vejen hen til banken, højest for TDC i hvert fald.

Kl. 14.35

Det er også rigtigt, som det blev sagt af bl.a. den socialdemokratiske ordfører, hr. Ole Stavad, at der jo også er nye komplicerende tiltag i den her ansøgningsprocedure, som vel ikke ligefrem peger i retning af, at man forenkler lovgivningen.

Jeg vil sige det på den måde, at vi fra Det Radikale Venstres side ikke er blevet bestormet

med mail fra borgere, der har ment, at det var på høje tid, at man fik forenklet det her område, og det derfor ikke er andet end rimeligt, at vi får gjort noget ved det. Alene det tyder på, at det folkelige pres i hvert fald ikke er lige så stort, som det er, efter hvad jeg fornemmer, på selve personbeskatningsområdet. Her er der behov for at få lavet et gennemskueligt system, hvor man selv kan regne ud, hvor meget man skal betale i skat af den sidst tjente krone i stil med det, som Det Radikale Venstre har foreslået i vores forsøg på at nå frem til et mere gennemskueligt skattesystem.

Så summa summarum er jeg ret overbevist om, at der vil komme, ikke mindst fra den socialdemokratiske ordfører, en række meget intelligente spørgsmål undervejs under udvalgsarbejdet, som vi nøje vil følge besvarelsenerne af og derefter se på, om de besvarelser er så gode, at al tvivl om, hvorvidt der bliver åbnet nye huller, bliver manet i jorden, at al tvivl om, hvorvidt der reelt er tale om forenklinger, bliver manet i jorden.

Vi er ikke overbevist på nuværende tidspunkt, og derfor er vi ikke umiddelbart positivt indstillet, men lad os nu se i løbet af udvalgsarbejdet.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er en meget kompleks lovgivning, vi har at gøre med her, og konsekvenserne af den lovgivning er altså heller ikke åbenlyse. Det vil sige, at vi ikke er klar over, om der er huller, om der er uhensigtsmæssigheder, og om der åbnes op for kreativ skattetænkning med det her forslag.

Vi er heller ikke klar over, om der er tale om forenklinger. Nogle ting, kan man dog sige, tyder på, at det kan være forenklinger. Det kan vi i princippet godt støtte. Det er bl.a., når vi taler om, at ejerlejlighedsavancebeskatningsloven erstattes af ejendomsavancebeskatningsloven, det er, når vi taler om lempelser af beskatningen ved salg af erhvervsjendomme og så de lempelser, der er vedrørende salg af virksomhed mellem ægtefæller og ved aktiesalg, aktieombytning og opdeling af virksomheder. Der er tale om nogle, formodentlig små, forenklinger.

Selv om vi er tilhængere af det, skal jeg sige, at der er, om end det er begrænset, et provenutab for det offentlige forbundet med det her, og den type lempelser går vi ikke ind for. Dem går vi ind for, hvis vi taler om dem i samfundet, som ikke har så meget at gøre godt med, men vi går altså ikke ind for, at der endnu en gang skal

foræres penge til dem, der har allermest i det her samfund, og det er sådan set præcis den gruppe, man rammer med det her forslag. Den slags lempelser går vi ikke ind for.

Lovforslaget indebærer også en harmonisering af begrebet bestemmende indflydelse over en virksomhed. Vores bemærkninger om det er, at der er brug for en stramning. Når »bestemmende indflydelse« defineres som mere end 50 pct., betyder det, at der ikke er bestemmende indflydelse, hvis to selskaber ejer netop 50 pct. i et tredje selskab, selv om der klart er tale om bestemmende indflydelse. Det er der heller ikke taget højde for i forhold til den kendte konstruktion, som de gamle A.P. Møller-selskaber er bygget op efter, hvor indirekte ejerskab og opdeling af ejerskab i portioner på netop 50 pct. medførte, at der ikke er tale om medbestemmende indflydelse og dermed ikke er krav om koncernregnskab. Der mener vi altså, at der er behov for en opstramning.

Men jeg skal samlet sige, at vi ikke er tilfredse med det provenutab, der er for det offentlige. Vi er ikke sikre på, at man over hele linjen kan tale om forenklinger, og vi er ikke sikre på, at det her ikke er en ladeport for nye huller.

Dermed være altså sagt, at hvis de ting ikke bliver afklaret, hvis det provenutab ikke bliver hentet tilbage i de offentlige kasser, så kan Enhedslisten ikke støtte forslaget.

Jann Sjursen (KD):

Formålet med det fremsatte lovforslag er at forenkle skatte- og afgiftslovgivningen, og det er noget, som i sig selv er særdeles vanskeligt at være imod.

Men som andre ordførere allerede har gjort opmærksom på, kan man jo diskutere, i hvor høj grad der er tale om forenklinger med det fremsatte lovforslag og måske i særdeleshed, om nogle af de påtænkte forenklinger i virkeligheden betyder, at man åbner for nye uhensigtsmæssigheder i skatte- og afgiftslovgivningen eller måske deciderede skattehuller.

Derfor – og ikke mindst set i lyset af, at flere af de foregående ordførere, tror jeg med al respekt for dem, har noget mere styr på lovforslagets indhold, end jeg selv har som forholdsvis ny skatteordfører – vil jeg sige, at vi også fra Kristendemokraternes side vil afvente udvalgsbehandlingen af lovforslaget, inden vi gør vores stillingtagen op, for at få belyst de fulde konsekvenser af de ændringer, der sker med det lov-

forslag, som er fremsat, og som vi i lighed med andre finder særdeles kompliceret.

Kl. 14.40

Så jeg håber, at vi i forbindelse med udvalgsarbejdet kan få afdækket de forskellige områder, der er i lovforslaget, og dem er der en del af – også af forskellig karakter. Jeg vil da også sige, at vi i den sammenhæng i virkeligheden bør overveje, om man eventuelt skulle opsplitte lovforslaget, for nogle af de såkaldte forenklingsområder vil man måske kunne blive enige om i en bredere kreds af partier, og så lad os da gøre det.

Derimod kan der være andre dele af lovforslaget, hvor vandene skiller med hensyn til en vurdering af, om det lukker op for nye skattehuller eller uhensigtsmæssigheder, eller om man simpelt hen ikke, som Enhedslistens ordfører sagde før, vil bruge offentlige penge på dem, der måtte nyde gavn af lovforslaget her.

Med dette her også være sagt, at vi har en åben og fordomsfri tilgang til udvalgsbehandlingen af det. Det overordnede mål kan vi som sagt ikke have noget principielt imod, men vi stiller os altså spørgende over for, hvilke konkrete konsekvenser det her lovforslag får – også i forhold til en lovgivning, som på visse områder rækker tilbage til 1993, og som vi selv har været med til at bære igennem i Folketinget på daværende tidspunkt.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg er i den glædelige situation at kunne takke repræsentanter for et flertal af Folketingets partier for tilslutning til dette lovforslag. Det er klart, at der her er tale om en lang række komplicerede spørgsmål, der kræver et omfattende udvalgsarbejde. Det er jeg helt indstillet på, og jeg vil selvsagt gerne besvare de spørgsmål og uklarheder, som måtte være. Jeg ser frem til et positivt udvalgsarbejde.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Et øjeblik, hr. minister.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Oven på den debat, vi har haft her, havde jeg faktisk forventet, at ministeren som minimum ville give en begrundelse for, hvorfor han har indføjet en bestemmelse, der åbner for, at ældre erhvervsjendomme, der sælges, vil kunne opnå en indeksering frem til 1993. Hvis vi tager kammeradvokatens gennemgang af notatet, så er en

af kammeradvokatens konklusioner, at der allerede i 1993 blev taget højde for, at den pris, der var, den fortjeneste, der var frem til 1993, ikke ville blive beskattet, og derfor bliver det her jo et – for nogle – ekstra fradrag, uden at der er nogen omkostninger. Hvad er ministerens begrundelse for overhovedet at fremkomme med et forslag af den karakter?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Her beskæftiger vi os med et lille hjørne, kan man sige, af det samlede lovkompleks, som ligger på Folketingets bord. Jeg ved godt, at det er et hjørne, som hr. Stavad er meget optaget af, men jeg synes, at det er nødvendigt også at understrege, at lovforslaget her jo indeholder en lang række store og væsentlige forenklinger, afskaffelse af komplicerede lovgivningssæt osv.

Men lad mig så vende mig til det konkrete spørgsmål, som i virkeligheden dækker over en politisk holdning, og jeg respekterer meget, at vi her har en forskellig politisk holdning. Hr. Ole Stavads holdning er den, at man ikke skal pristalsregulere, fair nok. Min holdning er, at det kan man godt. Man kan godt pristalsregulere på det her område. Det har vi set tidligere eksempler på, og jeg synes ikke, at man kan udelukke hensigtsmæssigheden i at lave en pristalsregulering.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Nu vil jeg meget gerne have lov til selv at udlægge mine holdninger, og den holdning, jeg har i den her sag, er, at hvis ikke der er nogen omkostninger, så er der heller ikke nogen saglig begrundelse for at have et fradrag. Virkeligheden er ifølge de oplysninger, skatteministeren selv har givet i sit lovforslag, at hvis man køber en ejendom til 1 mio. kr. i 1975, så vil man få et fradrag på lige lidt under 3 mio. kr. alene frem til 1993. Ministeren må vel have en politisk begrundelse for at indføje en bestemmelse af den karakter. Det er jo ikke noget, der sker sådan i det gedulgte, det er noget, der har været en stor sagovre i ministeriet, går jeg ud fra, for man har lavet et cirkulære, som ministeren sendte ud, da det blev rejst i første omgang. Det skabte et falsk lovgrundlag, og ministeren måtte derefter trække det tilbage. Derfor må der ligge en meget bevidst politisk beslutning bag.

Hvorfor?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Nu skal jeg ikke gå ind i den teknisk komplicerede og i øvrigt beklagelige administrative diskussion, der har været om praksis, og som startede, længe før jeg tiltrådte som minister.

Men jeg vil godt hæfte mig ved spørgsmålet om pristalsregulering.

I 1982 blev der fastsat udførlige regler om beskatning ved afståelse af fast ejendom. Der blev bl.a. indført en regel om skattefrihed efter 7 års ejertid og regler om pristalsregulering af den faktiske anskaffelsessum, forbedrings- og vedligeholdelsesudgifter.

Det var i 1982, og i 1982 mellem den 20. januar og 10. september hed skatteministeren Mogens Lykkes toft.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil godt vende tilbage til det spørgsmål, jeg også stillede i mit ordførerindlæg: Vil ministeren ikke medgive, at eftersom ministeren nu efter godt 2 år som skatteminister har lavet i omegnen af 50 ændringer af aktieavancebeskatningslovgivningen, er loven ikke blevet nemmere at overskue for borgerne? Det giver jo sig selv, at når der sker ændringer hele tiden, bliver det ikke nemmere at overskue.

Derfor vil jeg godt spørge: Hvornår kommer der en egentlig forenkling, en gennemgribende forenkling, af aktieavancebeskatningen, som jo har været bebudet flere gange af ministeren? Hvornår får vi den ændring, der kunne være voldsomt brug for, i stedet for de her mange små lappeløsninger, som jo kun gør det sværere for borgerne at overskue, hvad der nu er gældende ret?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg er faktisk meget glad for den store omsorg, SF's ordfører af alle viser spørgsmålet om aktieavancebeskatning. Det synes jeg er meget positivt. Det er jo ikke sådan, at man måske har set den store aktivitet fra den side tidligere, men jeg synes, det er glædeligt, og hvis vi kan finde nogle forenklinger på aktieavancebeskatningslovgivningens område, som kan gennemføres inden for de gældende regler og inden for regeringens overordnede økonomiske politik, ja, så gør vi det gerne.

Vi har arbejdet med flere forskellige modeller. Vi er ikke nået til vejs ende, vi har ikke fundet en

endegyldig løsning på det problem. Om vi gør det, og hvornår i givet fald ved jeg ikke, for det, som hr. Homann tænker på, er jo selve beskattningen.

Til gengæld har vi altså gennemført en række andre forenklinger, som er til stor gavn for folk med aktiebesiddelser.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det kan måske forklare meget, hvis ikke skatteministeren har bemærket, at SF har interesseret sig for det her område. Det kan også forklare ganske mange af de lidt intetsigende svar, der er kommet på spørgsmål, SF har stillet i Skatteudvalget på det her område. Det kan vi jo vende tilbage til.

Men jeg vil godt hæfte mig lidt ved, at skatteministeren jo må kunne bekræfte, at en reform af aktieavancebeskatningen, altså ikke bare små forenklinger, men en reform af aktieavancebeskatningen har stået på regeringens lovprogram i samtlige udgaver frem til den udgave, som gælder for den indeværende folketingssamling. Så vil ministeren ikke løfte lidt af sløret for, hvorfor man har proklameret, at der skulle ske en reform, som jo forudsættes at ville bygge på det i øvrigt ganske grundige udvalgsarbejde, der er foretaget på området, og så alligevel i denne her samling har stukket piben ind og ikke længere har ambitioner om, at der skal ske den forenkling, som alle mener er helt nødvendig på området?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Nu ligger det spørgsmål lige i udkanten, men ministeren må svare.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Ja, det må man sige, men jeg vil dog gerne alligevel svare ved først at fremhæve det, som hr. Homann selv nævnte, nemlig at der forelå et grundigt udvalgsarbejde, for det er rigtigt.

Kl. 14.50

Min forgænger havde iværksat et omfattende udvalgsarbejde, men det førte jo ikke til, at man kunne lave et forslag, som kunne samle et flertal af Folketingets medlemmer.

Så gik vi efter regeringsdannelsen i gang med at vurdere, om vi kunne finde den model, vi stadig væk havde en intention om, og det tror jeg alle i Folketinget har, der kan være attraktiv, og

som også kan leve op til de overordnede principper, som den her regering har fastsat.

Vi har endnu ikke fundet den model, og derfor står vi i denne situation, men det er ikke ensbetydende med, at vi har opgivet denne sag forever.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg var stærkt forundret over, at skatteministeren synes, at han skal stå og gøre opmærksom på, hvem der er skatteminister hvornår og henvise til hr. Mogens Lykketofts tid som sådan, al den stund det jo ikke handler om, hvorvidt det er rimeligt at indeksere eller ej. Det er jo slet ikke det, det handler om. Det, det handler om, er, hvorvidt det er rimeligt, at man skal have fradrag for udgifter, man aldrig har haft.

I kammeradvokatens notat skriver kammeradvokaten jo klart:

»Herved var det som udgangspunkt sikkert, at en fortjeneste, som borgerne kunne have opnået skattefrit den 18. maj 1993, også er skattefrit ved salg den 19. maj 1993 og senere.«

Så det er sket med den ændring, der skete i 1993, og derfor er spørgsmålet: Hvordan kan det være, at skatteministeren først udsender et cirkulære, som siger, at det kan man ikke, og nu kommer med et lovforslag, hvor det er sådan, at man indfører, som ministeren siger som et lille hjørne, en bestemmelse, som gør, at man kan få fradrag for udgifter, man aldrig har haft? Hvorfor?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Altså det der med det lille hjørne var i forhold til det samlede lovkompleks. Dermed være ikke sagt, at det ikke er et vigtigt hjørne og en vigtig sag, selvfølgelig er det det. Men jeg har bare for søgt at anskueliggøre den politiske forskel, der er mellem på den ene side Socialdemokratiets opfattelse ved hr. Ole Stavad og den opfattelse, vi andre har.

Det er klart, at det er en politisk skillelinje, og det er jo fair nok. Sådan må det jo være. Det er jo sådan i et demokratisk samfund, at meninger deles en gang imellem, og det gør de altså her.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det nytter altså ikke noget, at skatteministeren bliver ved med at stå og svare udenom og sige,

at det her handler om en politisk holdningsforskel. Ja, hvis holdningsforskellen består i, hvorvidt man kun skal have fradrag for udgifter, man har haft, så er der åbenbart en holdningsforskel.

Derfor handler det om, hvordan det kan være, at ministeren mener, at det er vigtigt at få indsat en bestemmelse i lovforslaget her, som sikrer, at folk kan få fradrag for udgifter, de aldrig har haft. Mener skatteministeren, at det principielt er et rimeligt princip?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Når jeg henviste til 1982, så var det, fordi man der havde en indeksering af afskrivningsreglerne, og det er vel det samme. Det er nødvendigt for mig at understrege, at når man laver en automatisk opskrivning af afskrivningsmuligheden, er der altså også sket en opskrivning, der svarer til den pristalsregulering, som blev indført på det tidspunkt. Så kan hr. Buksti og andre selvfølgelig sige, at folk har fået en afskrivning for udgifter, de ikke har haft.

Jeg synes, at den her sag har vi brug for at få grundigt kulegravet under udvalgsarbejdet, og det er jeg selvfølgelig helt indstillet på.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg vil godt rette blikket mod et andet af de elementer, som ligger i lovforslaget, nemlig spørgsmålet om, at det ikke skal være til hinder for skattefri aktieombytning, at aktieombytningen umiddelbart efterfølges af en skattefri ophørsspaltning.

Der står jo i lovforslaget, at den praksis, man nu vil gennemføre ved lov, er en lempeligere praksis end den, som det EF-direktiv, der ligger til grund for selve den her del, har lagt op til. Den lempeligere praksis vurderer man så ikke har nogen provenumæssig virkning overhovedet.

Kan ministeren forklare, hvordan det kan lade sig gøre, og kan ministeren give en klokkeklar garanti for, at det ikke reelt viser sig at være en lempeligere praksis og dermed et hul i skatte-lovgivningen?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Nu er det jo svært at definere klokkeklar.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Der sker en lovfæstelse af praksis, hvorefter det ikke er til hinder for skattefri aktieombytning, at aktieombytningen umiddelbart efterfølges af en skattefri ophørsspaltning.

Kl. 14.55

Jeg går ud fra, at det er det problem, som hr. Samuelsen rejser, og der vil jeg sige, at efter vedtagelsen af konkurrenceævnepakken opstod der usikkerhed om den praksis, der er på det her område, og det, vi gør her, er, at vi lovfæster praksis med henblik på at undgå enhver form for tvivl. Vi ser ikke de store konsekvenser for så vidt angår provenuet, og det vil vi selvfølgelig gerne have lov til at redegøre nærmere for i udvalget.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Anders Samuelsen, skal vi snakke markeringer igen? Ja, værsgo.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Selv den usynlige markering bliver åbenbart observeret af Folketingets formand. Så det takker jeg for.

Jeg synes alligevel, der er et behov for, at ministeren allerede nu lige prøver at redegøre for, hvorfor man nu vælger her i Danmark at gøre det på en lempeligere måde end det, der var lagt op til, når nu EU via et direktiv, som selvfølgelig stammer tilbage fra et mandat, som er givet i Folketingets Europaudvalg osv., har lagt en linje for, hvordan sådan noget skal implementeres. Hvordan kan ministeren så garantere os, at det ikke betyder, at pengene begynder at fosse ud af statskassen?

Ministeren må have gjort sig nogle overvejelser, som han kan indvi Folketinget i allerede på nuværende tidspunkt, og det er bare det jeg efterlyser. Kan vi få en lidt bedre uddybning allerede på nuværende tidspunkt, eller skal også det henvises til udvalgsarbejdet?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg har altså ikke tænkt mig her at fremlægge et meget kompliceret regnestykke. Det tror jeg ikke rigtig Folketingets talerstol er velegnet til.

Men det, jeg vil understrege, er punkt 1: Der er et direktiv, som vi forsøger at leve op til. Punkt 2: Der er nogle provenumæssige konsekvenser, som vi ikke mener er voldsomme.

Det er de vurderinger, vi har foretaget som baggrund for det lovforslag, som ligger her, og det er den vurdering, som jeg henholder mig til her og nu. Hvis der er behov for en yderligere uddybning, så gør vi det absolut gerne.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om skove.
(Lovforslag nr. L 145).

Forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om planlægning, lov om vandløb og museumsloven. (Internationale naturbeskyttelsesområder, offentlighedens adgang til naturen, fredning, beskyttelseslinjer, fortidsminder m.v.).

(Lovforslag nr. L 146).

Forslag til lov om miljøvurdering af planer og programmer.

(Lovforslag nr. L 147).

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 29. januar 2004, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvide til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 14.58
